

Arrest

nr. 222 069 van 28 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. AKYAZI
Binnenlaan 62
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 22 januari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat F. AKYAZI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker doet op 16 november 2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werkzoekende op grond van zijn Bulgaars paspoort. De aanvraag wordt als nietig beschouwd. Uit een analyseverslag van de politie - centrale dienst voor de bestrijding van valse documenten - blijkt dat het gaat om een vals paspoort.

1.2. Op 22 januari 2019 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld naar aanleiding van een proces-verbaal (PV nr. TG.55.L6.001622/2019) wegens illegaal verblijf en gebruik

van valse geschriften. Van de federale politie werd vernomen dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van een vals Bulgaars paspoort om zich in te schrijven in België. Verzoekers paspoort werd in beslag genomen en bij de fouille wordt een Turkse identiteitskaart aangetroffen.

1.3. Op 22 januari 2019 wordt aan verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven (bijlage 13septies). Diezelfde dag wordt de beslissing genomen waarbij een inreisverbod werd opgelegd voor de duur van 4 jaar (bijlage 13sexies). Dit zijn de bestreden beslissingen.

Eerste bestreden beslissing:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

naam: S. (...)

voornaam: V. (...)

geboortedatum: 20.09.1980

geboorteplaats: Usak

nationaliteit: Turkije

alias: S. V. (...), °20.09.1980, Bulgarije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone CARMA op 22.01.2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° *wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

☐ 3° *wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69.L6.001621/2019). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart een echtgenote en kinderen in Bulgarije te hebben. Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt, daar zijn gezinsleven zich niet in België afspeelt. Hij stelt geen medische problemen te hebben. Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69.L6.001621/2019).

□ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69.L6.001621/2019). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone CARMA op 22.01.2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek.

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69X6.001621/2019).

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69.L6.001621/2019). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 22.01.2019 door de politiezone CARMA en verklaart dat hij sinds een jaar in België is om te werken. Hij keerde niet terug of kan niet terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van het werk. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Turkije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69.L6.001621/2019).

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, L.D. (...), attaché, gemachtigde Voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van PZ CARMA, en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Vottem, de betrokkene, S. (...), V. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Vottem vanaf 22.01.2019."

Tweede bestreden beslissing:

"INREISVERBOD

Aan de Heer:

Naam : S. (...)

voornaam : V. (...)

geboortedatum : 20.09.1980

geboorteplaats : Usak

nationaliteit : Turkije

alias: S. V. (...), °20.09.1980, Bulgarije

wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 22.01.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone CARMA op 22.01.2019 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene heeft op 16.11.2018 een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk en hij heeft daartoe een vals Bulgaars paspoort voorgelegd (verslag CDBV nr. RR-2019-000011). Er werd een proces-verbaal opgesteld door PZ CARMA (nr. TG.69.L6.001621/2019).

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

☐ *de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden*

Betrokkene heeft geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden. Hij heeft gebruik gemaakt van een Bulgaars identiteitsdocument om een verblijfskaart te bemachtigen. Bij zijn aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend in Genk heeft hij een vals Bulgaars paspoort voorgelegd. Echter, volgens het verslag (nr. RR-2019-000011) van de Centrale dienst voor de bestrijding van valsheden blijkt dat het Bulgaars identiteitsdocument ongeldig is.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Hij heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden ten einde in België te kunnen verblijven. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart een echtgenote en kinderen in Bulgarije te hebben. Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt, daar zijn gezinsleven zich niet in België afspeelt en hij nog naar Bulgarije kan reizen mits voorlegging van de juiste documenten. Hij stelt geen medische problemen te hebben. Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Verzoekende partij meent het volgende middel te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

Eerste en tweede middel

Schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991). meer bepaald de materiële motiveringsplicht en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht. Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk. De minister van Binnenlandse Zaken heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Dat de bestreden beslissing nu wel gemotiveerd wordt doch zeker niet afdoende is en na voldoende onderzoek van de concrete omstandigheden van de zaak. Er is dan ook sprake van een schending van art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht en eveneens de zorgvuldigheidsplicht.

In casu heeft verwerende partij geoordeeld dat verzoekende partij een gevaar vormt voor de openbare orde aangezien hij met bedrieglijk opzet gebruik zou hebben gemaakt van een vals Bulgaars paspoort.

Er is geen enkel bewijs voorhanden dat verzoeker dit document met bedrieglijk opzet heeft gebruikt of met het oogmerk om te schaden. Verzoeker wist niet dat het ging om een vals stuk. Er is bijgevolg geen sprake van enig bedrieglijk inzicht. Verzoeker werd hierover verhoord door de Politie van Genk, doch er is geen strafrechtelijke veroordeling uitgesproken. Dit volstaat niet om te motiveren dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde. Zelfs indien er sprake zou zijn van een strafrechtelijke veroordeling, is dat nog niet voldoende om te beweren dat verzoeker een gevaar is voor de openbare orde. De maatregelen van openbare orde moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van betrokkene. De verwerende partij heeft geenszins het persoonlijk gedrag van verzoekende partij onderzocht en heeft zich er mee vergenoegd te verwijzen naar de verhoren bij de politie en het proces-verbaal opgesteld door politiezone CARMA om te motiveren dat verzoekende partij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde. Men kan dan ook niet zeggen dat verzoeker een risico vormt voor de openbare orde. Opdat een gevaar voor de openbare orde kan worden weerhouden, dient er naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, ook sprake te zijn van een 'werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast of van een risico op een nieuwe schending van de openbare orde. (zie arrest Hof van Justitie C-554-13 van 15 juni 2015 vervat in art. 7, 4e lid van de richtlijn 2008/115/EG) Verwerende partij heeft niet zorgvuldig onderzocht of verzoeker al dan niet opnieuw een gevaar kan vormen voor de openbare orde of nationale veiligheid. Dat het bevel om het grondgebied te verlaten zonder termijn en het inreisverbod niet afdoende werden gemotiveerd. Evenmin is er een risico op onderduiken, gezien verzoeker een gekende verblijfplaats heeft in België bij kennissen. De verwerende partij heeft haar beslissing onvoldoende en onzorgvuldig geformuleerd.

- Verweerster motiveert evenmin waarom zij een inreisverbod van 4 jaar oplegt. Dit maakt een schending uit van art. 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij verduidelijkt niet waarom zij ervoor opteert om een inreisverbod van 4 jaar op te leggen. Ze stelt enkel dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en dat er een risico bestaat op onderduiken. Verder wordt gesteld dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde. Zoals voorheen reeds aangegeven wordt door verwerende partij op geen enkele manier aangetoond dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de openbare orde. In de beslissing wordt ook niet gemotiveerd waarom de duur van het inreisverbod 4 jaar bedraagt. De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval. 'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519) Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen. Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is. De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43) Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Derde middel. Schending van het redelijkheidsbeginsel.

1. Elke discretionaire bevoegdheid heeft de redelijkheid tot grens.

Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n°43.735 van 25 mei 2010; R.v.V arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.v arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine) 2. De duur van een inreisverbod moet evenredig zijn aan het doel of de reden tot oplegging ervan. In casu heeft verweerster deze balans duidelijk niet gerespecteerd. Verweerster heeft in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld door geen rekening te houden met de persoonlijke situatie van verzoeker en alsnog te besluiten tot de aflevering van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en een inreisverbod van 4 jaar!"

2.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de

juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen leert dat de determinerende motieven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen worden aangegeven. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissingen hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

De bijlage 13septies werd genomen op grond van artikel 7, alinea 1, 1° en 3° van de vreemdelingenwet en op grond van artikel 74/14, §3 van de vreemdelingenwet omdat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten en omdat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. De bijlage 13sexies werd genomen op grond van artikel 74/11, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet omdat er voor het vrijwillig vertrek geen termijn werd toegestaan en op grond van het risico op onderduiken nu verzoeker valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd. In beide beslissingen werd gewezen op het verslag van de centrale dienst voor de bestrijding van valsheden, waaruit is gebleken dat het door verzoeker voorgelegde Bulgaarse identiteitsdocument, teneinde verblijfsrecht te bekomen in België, vals is. Voormeld verslag bevindt zich in het administratief dossier. De bijlage 13sexies motiveert afdoende omrent de duur van vier jaar. Er wordt gemotiveerd dat het gebruik van een vals identiteitsdocument een bedrieglijk karakter heeft en dat verzoeker getracht heeft de autoriteiten te misleiden. Gelet op voorgaande elementen, het belang van de immigratie controle en de poging tot fraude wordt niet op kennelijk onredelijke wijze besloten dat de duur van vier jaar proportioneel is.

Verzoeker kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 19 oktober 2006, nr. 163.817).

Verzoeker kan niet worden gevolgd dat zijn gedrag niet is onderzocht, aangezien is gebleken dat hij een vals document heeft gebruikt op grond waarvan hij als Unieburger in bezit wilde worden gesteld van een verblijfsrecht. Er wordt gemotiveerd dat het gaat om een bedrieglijk karakter van feiten, waardoor hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schenden. Het gegeven dat verzoeker (nog) niet werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet, verhindert de verwerende partij niet om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Ook het vermoeden van onschuld belet niet dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Ten aanzien van verzoeker werd een PV opgesteld wegens het gebruik van een vals identiteitsdocument. Het is niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig dat de verwerende partij op basis van het bestaan van dit PV overgaat tot maatregelen op verblijfsrechtelijk vlak.

Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissingen genomen werden op grond van een onzorgvuldige feitenvinding of dat geen rekening werd gehouden met bepaalde elementen. Een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC